

Nr 492

Av herr Nilsson, Yngve, och herr Blomquist, om skydd mot erosion vid Löderups strandbad.

(Lika lydande med motion nr 623 i Andra kammaren)

Under de senaste hundra åren har Östersjöns kust på sträckan Kåseberga—Löderups strandbad—Sandhammaren—Mälarhusens strandbad undergått avsevärda förändringar. Strandlinjen har på de flesta ställen utmed denna del av kusten förskjutits avsevärt inåt land. Denna förskjutning har medfört avsevärda problem framför allt för de villa- och sommarstugeägare, vars byggnader är belägna intill stranden. Vid Löderups strandbad når sålunda havet vid högvatten upp endast några få meter från de vid stranden befintliga fritidshusen.

År 1961 utförde kungl. sjöfartsstyrelsen viss teknisk undersökning av strandområdet vid Löderups strandbad, vilken tillkallad dansk expert ansåg nödvändig för att denne skulle kunna upprätta förslag till erosionskydd. Kostnaden för denna undersökning bestreds av Löderups kommun. Sedan den danske experten förklarat sig icke villig att åtaga sig att uppgöra förslag till åtgärder, hänvände sig sjöfartsstyrelsen till annan dansk expertis med samma förfrågan. Sålunda inkom 1965 ingenjör Jörgen Pedersen, Köpenhamn, med uppgift om kostnaderna för en dylik projektering. Sjöfartsstyrelsen föreslog i skrivelse till Löderups kommun av den 27 januari 1965 att Löderups kommun måtte uppdraga åt Pedersen att utföra projekteringen till en av Pedersen beräknad kostnad av 10 500 kronor, att bestridas av kommunen.

Löderups kommun, med stöd av dåvarande landshövdingen Westling, anförde redan i början av 1960-talet att kommunen ej hade möjlighet att ställa sig som huvudman för utförande av ett kustförsäkringsprojekt, preliminärt kostnadsberäknat till 400 000 kronor. Enligt protokoll av kommunalfullmäktige den 26 februari 1965 beslutades följande: »Fullmäktige begärde att staten måtte definitivt taga ställning till frågan om ett erosionskydd vid Löderups strandbad skulle upprättas, och i så fall lämna garantier för projektets genomförande med allmänna medel.» Innan så skedde ville kommunen icke binda sig för något ytterligare ekonomiskt engagemang. Ännu i dag har ingen lösning av problemet nåtts, dvs. Löderups kommun befinner sig i samma situation som tidigare.

Av det anförda framgår att staten ej förklarat sig villig stå för kostnader-

na i samband med ett kustförsäkringsprojekt. Att en enskild kommun skulle träda in som finansiär i ett projekt av detta slag framstår ej som rimligt. Det måste anses som en i första hand samhällelig uppgift att lösa dylika naturvårdsproblem.

Mot bakgrund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:t snarast framlägger förslag om åtgärder till skydd mot erosion vid Löderups strandbad.

Stockholm den 26 januari 1968

N. Yngve Nilsson (h)

Per Blomquist (h)